

ת"פ 44745/12/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בצפת

ת"פ 44745-12-18 פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופטת טל ויסמן בן שחר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשמים

גזר דין
נוסח מותר לפרסום

מבוא:

1. הנער שבפניי, הודה בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של **מעשה מגונה** - עבירה לפי סעיף 351(ג)(1) בנסיבות סעיף 348(א) וסעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום:

2. הנאשם ו-א.ל. קטין יליד 2010, הם אחים ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום, התגורר באותו בית וישנו באותו חדר.

3. בין החודשים אפריל למאי שנת 2016, במספר מקרים, נהג הנאשם להיכנס למיטתו של א.ל. בשעות הלילה, ולשפשף את פלג גופו התחתון על גופו של א.ל. עד שהנאשם הגיע לסיפוק מיני.

ב"כ הצדדים עתרו לעונש:

4. **ב"כ המאשימה**, טענה בדבר חומרת מעשיו של הנער והסיכון הפוטנציאלי הנשקף מהם. כמו כן הפנתה לתסקירי שירות מבחן המלמדים, לדידה, כי הנער לא נתרם מההליך השיקומי ולא הפיק די תועלת מהטיפול. על כן - טענה להרשעת הנער בדין ושילובו במעון נעול לתקופה של שנתיים זאת לצד תשלום פיצוי לנפגע, כמומלץ בתסקיר שירות מבחן.

5. ב"כ הנאשם ביקשה לחזור ולחדד את הרקע להגשת כתב האישום, קורותיו של הנער ונסיבות חייו המורכבות, מאז ועד היום. הסנגורית הזכירה כיכתב האישום הוגש בחלוף כשנתיים מיום ביצוע העבירה, במהלכן לא קבל הנער מענה טיפולי מותאם לצרכיו ולמעשה הושלך מביתו באין תמיכה וסיוע. למרות כל אלה, עם פתיחת ההליכים המשפטיים בעניינו, נקלט במסגרות חוץ ביתיות שונות, ביקש להתמיד בעבודה הטיפולית, והכל במטרה לעלות על דרך הישר ולקיים אורח חיים נורמטיבי. הסנגורית טענה בדבר גילו הצעיר של הנער בעת ביצוע העבירות, הדגישה כי מדובר בתיק יחיד, מאז לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים והוסיפה כי כיום הוא מקיים אורח חיים עצמאי, מתגורר בדירה שכורה, עובד בעבודה קבועה ומתמיד בטיפול יעודי קבוצתי לנערים פוגעים מינית. כתמיכה לתפקודו החיובי הגישה מכתב ממעסיקו. לאור אלה ביקשה להימנע מהרשעתו, נתנה הסכמתה לתקופת מבחן נוספת של שנה, והפנתה לפסיקה התומכת בטיעוניה.

6. **הנאשם, במילותיו :** " אין לי הרבה מה להגיד, אני כל הזמן ניסיתי להיכנס למסגרות מחדש, להתחיל טיפול והכל, כל פעם נכשלת. עכשיו כשיצאתי בחוץ, אני מצליח גם לעבוד, גם ליהנות, גם שהראש שלי יהיה פתוח לטיפול ולא שאני מפספס איזה טיפול או משהו, אני תמיד מגיע גם לשירות מבחן וגם לקבוצה. לגבי השאלה מה השתנה בחודש, בחודש אני בחוץ אני מצליח גם להשכיר דירה, אני גם עובד וגם הולך לטיפול ולא שאני נכשל בטיפול, אני נוסע כל פעם ל... 3 שעות למפגש של 2 דקות ולא של שעה וחצי בגלל הקורונה...אני אסביר שאני נקשרתי למנחים ב.. אני סומך עליהם ועל חברי הקבוצה שאיתי, אני סומך עליהם.. מעדיף לנסוע 3-4 שעות ולקבל טיפול שנוח לי ושאינו בוטח באנשים שם. מאז שהתחלתי את הטיפול הבנתי הרבה יותר דברים, יש כלים שאני קיבלתי ושאינו משתמש בהם ביום יום.. אני אוגר שבועיים את מה שיש לי ואני מגיע ופותח את מה שיש לי והם עוזרים לי גם לגבי הכעסים, הם עוזרים לי כשאני מביא להם סיטואציות שאני מתעצבן והם עוזרים לי ומראים לי איך אני יכול להוציא את זה בדרך הרבה יותר טובה. בכל התהליך הזה אני לבד. לפני שבוע וחצי הצעתי לאימא שלי לבוא איתי לפה והיא אמרה לי שהיא לא מסוגלת לתמוך בי. אבא שלי מחוץ לתמונה גם אני רציתי שהוא יהיה מחוץ לתמונה, אני הרבה פחות בקשר עם אבא, חזרתי לקשר איתו לפני כשלושה שבועות כי אבא שלו נפטר, אבל לא מעבר לזה. מאוד קשה לי עם השכירות והכל אבל התחלתי עבודה והיא נסגרה בגלל בעיות מס הכנסה ובאותו יום התחלתי עבודה אחרת..בימים שאני לא עובד למחרת אז אני נשאר יותר מאוחר לעבוד בגלידה בערב. חוץ מזה אני עובד בעוד עבודות צדדיות, מרכיב ארונות ושירות לאנשים, אני עושה כל אפשרות בשביל לסגור את החודש בנחת ובלי לחץ..אני עושה ומנסה, אני יודע שמה שעשיתי לא נכון, אני מנסה כל דרך טיפולית ללכת.. כל בעיה שיש לי הבוס מלווה אותי הוא מבין את הסיטואציה שלי, הוא לא יודע מה העבירה שאני עברתי במפורט אבל הוא יודע שאני בתהליך. כל דבר, ימי חופש וכל מה שאני צריך הוא נותן לי, לפעמים הוא נותן לי השלמות בשישי ובמוצ"ש.. אני אעשה הכל גם בשביל שאני אעבור את הטיפול.. לשנה הבאה יש לי גם תוכנית, לקצר את העבודה בשעה על מנת ללכת וללמוד בקידום נוער בבוקר..ביחס לאפשרות להיות במסגרת "גיל עם" - אני מכיר את עצמי ואני לא אסתדר שם, סליחה אם זה בוטה מידי אבל אני לא ארצה לעבור שם טיפול. כמו שיכולתי לעבור לקבוצה הטיפולית ב..כדי שיהיה לי יותר נוח אבל אני לא עושה את זה, כי טוב לי בקבוצה ב.., אז אם אני אהיה בגילעם אצטרך לעבור לקבוצה שם ואני לא רוצה להתחיל קבוצה חדשה, אני חושב שזה יזיק לי. טוב לי כרגע, יש לי סדר יום מסודר, יש לי את החברים שלי שיושבים איתי, באים אלי לגלידה, יש לי גם את הזמנים עם החברים, בימי חופש אני ממלא את הלוח"ז אני בקשר עם ..העו"ס שלא קשור לתיק.. כל שבוע אני נפגש עם העו"ס פגישה אחת לפחות, למרות שאני לא ברווחה...לשאלת בית משפט למה התעקשתי להיות ב.. אני רק מתחיל את החיים שלי ובתור התחלה צריך או גב או כסף, אין לי לא זה ולא זה. בתור התחלה אני מעדיף להתחיל במקום שאני מכיר שיכולים לעזור לי חברים שאני מכיר ומכירים את ההורים שלי, כך אוכל לחסוך ולעבור למרכז. בתור התחלה אני חייב את זה.. לגבי ההרשעה, בעיקרון זה כתם ל-7

שנים לפחות ויש דברים שאני רוצה לעשות כמו ללכת לצבא, ללכת ללמוד מקצוע, אני רוצה ללמוד עריכת דין. כבר בדקתי לגבי הלימודים ובשביל זה אני צריך לפחות 4 יחידות מתמטיקה ו-4 יחידות אנגלית ובגלל זה רציתי שנה הבאה ללכת להשלים בגרות. אם תהיה לי הרשעה אני 7 שנים שרוף ולא אוכל לעשות שום דבר, כך אגיע למצב שבגיל 30 עדיין אצטרך לעבוד בפיצה".

קורותיו של הנאשם במסגרת שירות המבחן: (נשמט)

דין והכרעה :

7. פגיעה מינית בתוך המשפחה, פוגענית, הרסנית וקשה היא, אסורה עלינו מכוח סלידת הנפש, ומכוח החובה להגן על גופו, פרטיותו, וחרותו של הנפגע. חומרה יתרה מיחסים בתי המשפט השונים, לעבירות המבוצעות כלפי קטינים במשפחה, עבירות הנעשות תוך ניצול הקשר ובגידה באמון של הנפגע בפוגע, ומותירות את הנפגע במצב קשה.

8. בע"פ 2502/06 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו- 9.7.06), קבע בית המשפט העליון כי: ".גופם של כל ילד או ילדה אינו הפקר" (ע"פ 4890/01 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 594, בעמ' 606, מפי השופטת ביניש); "על כבודם יש לשמור ואת ביטחונם יש להבטיח" (ע"פ 8164/02 הנ"ל, בעמ' 584).

עת עסקינן בפגיעה בין ילדים - אחים, כשלפוגע טרם מלאו 13 שנים ולנפגע טרם מלאו שש, זאת במועד ביצוע העבירות, דומה כי הרציונל האמור זוכה בכפל משמעות והשלכותיו חייב שיקבלו ביטוי במסגרת גזר דין זה.

9. כידוע - עת מבקש בית המשפט לגזור דינו של קטין, ועל מנת לאזן בין אינטרס הגמול וההרתעה לאינטרס שיקומו של הפוגע, עליו להביט מעבר לעובדות כתב האישום, לראות את הנער העומד לראשונה לדין, לבחון את נסיבותיו האישיות, את אפשרויות שיקומו ושילובו בחזרה בחברה, כאזרח שומר חוק. בע"פ 6963/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 5.4.16) חזר והדגיש בית המשפט העליון כי: "... מדיניות הענישה הנוהגת והראויה בעניינם של עבריינים קטינים הושפעה בצורה מכרעת מגילם ומסיכויי שיקומם, אך במקרים של עבירות מין ואלימות קשות [ראו: ע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני, [פורסם בנבו] פסקה 10 (8.3.2009)]."

מן הכלל אל הפרט:

10. הנער שבפניי, כיום בן 17 וחודשיים, ביצע את המיוחס לו עת היה כבן 12 ועשרה חודשים.

11. תסקירי שירות מבחן המונחים בפני מלמדים כי הנער, בן למשפחה חרדית, שעלתה לארץ מצרפת בשנת 2014, המונה זוג הורים גרושים ושישה ילדים, מוכרת לשירותי הרווחה על רקע אלימות במשפחה ומתוארת כמשפחה כאוטית ומורכבת. להתרשמות קצינת המבחן הוריו של הנער התקשו להציב גבולות לילדיהם ושימשו בעבורם כמודל בעייתי. עוד עולה מן התסקירים כי אמו של הנאשם גילתה את מעשה העבירה, אשר הותיר בה תחושות קשות של ייאוש וחוסר אונים, ונוכח תגובתו של האב וסירובו לערב את הרשויות, נשמר המעשה בסוד, זאת עד להתערבות גורמי הרווחה, בחלוף כשנתיים ימים (ר' תסקיר מיום 23.10.19).

12. **הנאשם - נער כריזמטי ונבון, הסובל מקשיי קשב וריכוז, חווה מעברים תכופים מגיל צעיר מאוד ונדד בין מסגרות לימודיות מרובות, זאת על רקע קשייו האישיים והמשפחתיים, וחוסר יכולתם של ההורים להציב גבולות לילדיהם, ולהוות בעבורם עורף תומך, מגן ומחנך. כמפורט באריכות, בתסקירי שירות המבחן, ובתמצית - בפרק "קורותיו של הנאשם" שלעיל, עם גילוי דבר העבירה שביצע, ביקשו הוריו של הנער "להגלותו" מן הבית, ולשלבו במסגרות לימודיות חוץ ביתיות שונות, זאת בהעדר מענה טיפולי הכרחי בעבורו. הנער נדד בין מסגרות חוץ ביתיות שונות, תחילה מסגרות לימודיות ובהמשך מסגרות טיפוליות, שונות ומגוונות - אך למרבה הצער, חרף מאמצים עילאיים של שירות המבחן וניסיונות אינספור של הנאשם בעצמו, לא מצא הנער את מקומו, ולא השלים הליך טיפולי נדרש ומיוחל. התסקירים הרבים מתעדים התמודדות מורכבת של הנער עם קשיים רגשיים, התנהגותיים וחברתיים, פגיעות מיניות שחווה בעצמו, ותחושת קורבנות דומיננטית, זאת לצד קושי בלקיחת אחריות ממשית, ובקבלת גבולות וסמכות (ר' למשל בתסקיר 23.10.19). כיום מקיים הנער אורח חיים עצמאי, עובד בעבודה סדירה ומביע מוטיבציה להמשך לימודים גבוהים וגיוס בשירות הצבאי, והוא בן 17 בלבד.**

13. **ביחס לעבירה - הנער הודה במיוחס לו, מסר דברי הסבר למעשיו, הוסיף ותיאר פרטים מעבר למודפס בכתב האישום, שיתף בפתיחות והביע חרטה על מעשיו. יחד עם זאת, להתרשמות קצינת המבחן הנער ביקש לצמצם את חלקו בביצוע העבירות ורואה בעצמו כקורבן עבירות מין (ר' תסקיר מיום 23.10.19).**

14. ב"כ הצדדים חלוקים ביניהם בשאלת הרשעתו של הנער בדין כמו גם בעונש ההולם בנסיבותיו.

15. על מנת להכריע בסוגיה המונחת בפני, אבחן את מכלול האינטרסים והשיקולים הרלוונטיים ואשאף לאזן ביניהם כראוי, זאת תוך מתן משקל רב לנסיבות חייו של הנער ולאפשרויות שיקומו, והכל לפי סעיף 1א לחוק הנוער ופסיקה ענפה של בתי המשפט השונים. לצד אלה אזכור ואזכיר כי "קטינות אינה יוצרת חסינות, ולעיתים שיקולים של הרתעה, מניעה וגמול עולים במשקלם על השיקול השיקומי" (ראו ע"פ 8164/02 פלוני נגד מדינת ישראל [פורסם בבנו] 17.3.03).

16. המקרה שבפני מצויף דילמה קשה הסבה סביב פניו השונות של "האינטרס הציבורי": אלה המחייבות הוצאת מסר מוקיע ומרתיע בגנות המעשים החמורים שביצע באחיו הצעיר, למול אלה התומכות במתן הזדמנות לנער, שביצע את המעשים בגיל צעיר ביותר, על סף גיל האחריות הפלילית, ומאז חלפו כארבע שנים במהלכן לא עבר עבירות נוספות. כאמור - הנער הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, נטל אחריות למעשיו וביקש להירתם להליך טיפולי.

17. עם זאת וחרף מאמצים אינטנסיביים שהושקעו בתהליך - הן מצד שרות המבחן וגורמי הטיפול המשתנים והן מצדו של הנער עצמו, לא הצליח לבצע חריש מעמיק ונדרש, לא עבר הליך ממשי לעיבוד התכנים של העבירה שביצע, נטל אחריות מצומצמת ועל כן המסוכנות הנשקפת ממנו, בעת הזו, עודנה גבוהה ומאיימת. במצב דברים זה, למרות שלל נסיבותיו המיוחדות והמקלות של הנער, בשל סיכון רב הנשקף לקרבנות מביצוע עבירות מין, נוכח תוצאות הפגיעה האופייניות, לא אוכל להימנע מהוצאת מסר פומבי, מזהיר ומתריע, בדמות הרשעה בדין, על כוחה המתייג, והמרתיע.

18. בבואי לבחון דרכי ענישה נלוות, אזכיר כי ההרשעה עצמה נושאת עמה ממד עונשי מכביד. ממד זה מתחזק ומתעצם במקרה שבפני, זאת נוכח הנזק הקונקרטי שיגרם לנער המבקש להתגייס לצבא וללמוד משפטים, והשלכות ההרשעה על תוכניותיו אלה.

מעבר לכך אחזור ואפנה לדרך החתחתים שעבר הנער והוא עודנו עובר, לאורך כל שנות התבגרותו, מגיל צעיר ביותר. הנער מתמודד בגפו עם מציאות קשה, באין עורף תומך, ללא מבוגר אחראי מסייע, ובהתאם לכך - ביקש פעם אחר פעם להסתייע בגורמי הטיפול ולהתגייס להליך שיקומי ממשי. בכלל זאת ולאורך כשלוש שנים, נענה הנער לדרישותיהם של גורמי הטיפול (גורמי הרווחה ושירות המבחן), ניסה להשתלב במסגרות השונות, עשה מאמצים רבים וכנים, ולמרבה הצער לא צלחה דרכו בנתיבים אלה. משקל רב אעניק למאמצים העצומים שנדרשו מן הנער, כל פעם מחדש, להיקלט במסגרת חדשה, להסתגל לחברה חדשה, אנשי צוות, מדריכים, כללים, חוקים וכו'. כל אלה חיבובו למאמץ עצום ורב שיש בו להבנתי, כדי להגשים את אינטרס הגמול, ואף אם בסופו של יום לא צלחו מאמציו אלה, הרי שיזקפו לזכותו של הנער במעמד זה.

19. כידוע - אין נוסחה אחת המתאימה לכל מועמד הזקוק להליך של שיקום וטיפול ולנער שבפני הוצעו נוסחאות שונות - אשר לא הובילו להשגת המטרה הנכספת. עם זאת, עיון מעמיק בתסקירי שרות המבחן מלמד כי הנער השקיע מאמצים כנים, והוא עודנו אווז בשתי ידיו, בטיפול הניתן לו. לאורך חודשים ארוכים ולמרות קשיים טכניים רבים, התמיד הנער והגיע באופן עקבי ורציף לטיפול ייעודי לנערים פוגעים מינית, המתקיים במרכז הארץ. בנוסף - הגיע הנער בקביעות ובהקפדה למפגשים פרטניים עם קצינת המבחן. דברים אלה והנתונים האמורים יזקפו, אף הם, לזכותו, ויותר תקווה כי עם הזמן יפיק הנער את התועלת הנדרשת מן ההליך, וישלים את היעדים שהציב לעצמו, לקיים אורח חיים נורמטיבי כאזרח שומר חוק. בסוגיה זו אפנה לע"פ 541/20 שניתן לפני ימים ספורים ע"י בית המשפט העליון, שם נדון עניינו של נאשם אשר ביצע עבירת מין חמורה וחרף ניסיונות טיפול רבים במסגרות שונות, לא השלים הליך טיפולי נדרש. בסוגיה זו קבע כב' השופט עמית כי: "מנגד, ראוי לקחת בחשבון את הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירה, זמן שבו שהה המערער במסגרות טיפוליות, וגם אם התסקירים שניתנו בעניינו אינם מלהיבים ואינם מעידים על שיקום יוצא דופן, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שהמערער התמיד, ומתמיד עדין, בטיפול ולא נכשל בעבירות נוספות. יש קטינים - נאשמים שמבקשים לרצות את עונשם "כאן ועכשיו" על מנת לסיים את הפרשה ולהמשיך בדרכם, שלעיתים חוזרת ומובילה אותם שוב אל כותלי בית הסוהר. **כאשר סיגור ממליץ לנאשם קטין לעבור מסלול טיפולי ארוך והקטין מתמיד בכך, יש ליתן לכך משקל על מנת לעודד אחרים לילך בדרך זו, שהחברה יכולה לצאת נשכרת ממנה**" (ה.ש - ט.ו.).

20. ב"כ המאשימה עתרה להשמתו של הנער במעון נעול לתקופה של שנתיים. בנסיבות שבפני, נוכח התנגדותו של הנער לשילובו במסגרת נעולה, אדחה את המבוקש על הסף. ענישה זו, מוצאת אני כקיצונית ומחמירה, שאינה הולמת את נסיבות העושה והמעשה. הקטין עבר את העבירה בגיל צעיר מאד, על סף גיל האחריות הפלילית. בהקשר זה נפסק לא אחת כי: " **כאשר מדובר בנאשמים שהם קטינים, פעמים רבות אין הכרתם ותודעתם מפותחות ובשלות די הצורך. בנערותו, אין האדם מבחין בהכרח בין טוב לרע על פי אותן אמות מידה המשמשות בני אדם בגירים. גם כאשר עבר הקטין את גיל האחריות פלילית, הרי שגילו הצעיר עשוי להצביע על חוסר בשלות אישית וחוסר יכולת להבין לעומקם של דברים את משמעות המעשה הפלילי ותוצאותיו. חוסר בשלות מהווה שיקול לקולא בענישתם של קטינים** [ע"פ 10715/05 הנ"ל]. " (ה.ש.ט.ו.) (ראו ע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני, סג(1) 752 (2009)).

21. כמו כן אזכיר כי הנער שהה במסגרות רבות בעלות אפיונים שונים, לרבות מעון נעול ומסגרות סגורות נוספות אולם לא היה בשילובו בהן, כדי להשיג את התוצאה המבוקשת. על כן ולאור ניסיון העבר, לא מובן לי הרציונאל העומד בבסיס הפנייה חוזרת למסגרת נעולה, אשר תהיה בבחינת "עוד מאותו הדבר".

22. עוד אוסיף ואדגיש את המאפיינים הקשים של משפחתו של הנער, כפי שעולים מן התסקירים הרבים שבפני. הספרות מלמדת כי "גילוי עריות בין אחים מתרחש בדרך כלל במשפחות גדולות, לא מתפקדות ובעלות ערכים פטריארכליים, אשר מאופיינות בכאוטיות, חוסר יציבות רגשית, אלימות רגשית ופיסית ושכיחות גבוהה של שכיחויות זוגיות. כמו כן, נמצא כי משפחות בהן מתרחש גילוי עריות בין אחים, מאופיינות בגבולות פתחים מחוץ למשפחה, גבולות מטושטשים בין חברי המשפחה, בלבול בתפקידים. במשפחות אלו קיים בד"כ חסר בהכוונה הורית, כאשר ההורים נעדרים פיסית ורגשית מסיבות שונות (החל מקשיי פרנסה וכלה בהתמכרויות ומחלות נפשיות). במצבים אלו האחים הבוגרים זוכים במעמד, אחריות, סטטוס וכוח מוגברים ובהתאם - פעמים רבות האחים הפוגעים הם הבכורים במשפחה".

(ר' Margaret W. Ballantine (2011), Sibling Incest Dynamics " Therapeutic Themes and Clinical Challenges . Clinical Social Work Journal, Volume 40 (1) (57-58).

23. חלק גדול מן המאפיינים האמורים, מתקיימים במקרה שבפני, ולעמדת יעמדו לזכותו של הפוגע, ויהוו כנסיבות תומכות להקלה בעונשו. הנאשם ו- א.ל. - אחיו הצעיר, התגוררו תחת קורת גג אחת, חלקו חדר שינה ומציאות כאוטית חסרת גבולות, חינוך ופיקוח, רווית אלימות, משברים והתמודדויות. אותם הורים הפרו, לכאורה, את חובת הדיווח המוטלת עליהם, השכילו להעניק טיפול לבנם הנפגע, אולם הזניחו את הטיפול בבנם הפוגע, ורק כאשר ביקשו להוציאו מביתם, בחלוף כשנתיים מביצוע המעשים, דיווחו על דבר העבירה. השתהות זו הובילה להחמרה חריפה במצבו של הנאשם, לה התוודעתי במסגרת תיק הנזקקות שהתנהל בעניינו ותיק זה, ויתכן שאף נתנה אותותיה על קשייו העצומים להיקלט במסגרת טיפולית ולשתף פעולה כמצופה וכנדרש.

24. מטעמים אלה תמוהה בעיני המלצת קצינת המבחן להטלת חיוב כספי על הנאשם - קטין בן 17, נעדר עורף משפחתי, הנדרש לקיים את עצמו בגפו ועושה מאמץ עילאי לתפקד באופן תקין ולשמור חוק. היעדרותם של הורים

מן הדיונים שבפני, התנערותם המוחלטת מאחריות כלפיו ושתיקתם במעמד זה - זועקת, ולעמדתו גם בה יש כדי להצביע על כך שדווקא הם החבים בפיצוי לבנם הנפגע ולבנם הפוגע - ומכל מקום, ספק רב אם ימצא פיצוי שכזה, בעת הזו, אשר יוביל להשגת המטרה.

25. כאמור - בחודשים האחרונים נראה כי מצא הנער את הנוסחה המתאימה לו, לקיום שגרת חיים עצמאיים ועבודה סדירה, לצד השתתפות עקבית ורציפה בהליך טיפולי, והוא אף מבקש להשתלב בלימודים ולהתגייס לצבא בבוא העת. באת כוחו של הקטין הגישה מכתב מאת מעסיקיו, בו שיבחו את הנער על תפקוד מצוין, אדיבות, חריצות, השקעה רבה ושינוי חיובי הנצפה על ידם. בהמשך לכך נתן הקטין הסכמתו לתקופת מבחן במהלכה יוסיף ויתמיד בתהליך.

26. **תוכנית הטיפול בתקופת המבחן** - עדכון אחרון של קצינת המבחן מלמד על התדרדרות בשיתוף הפעולה בטיפול והפסקת הטיפול הקבוצתי, זאת ביוזמת מנחי הקבוצה, כך נכתב. ההליך לפיו נמסר מידע לבית המשפט, במעמד צד אחד, לאחר שהנאשם אמר את דברו האחרון בפניו ומבלי שנשמעה תגובתו לדברים - אינו ראוי. מן הטעם הזה נמסר העדכון בפתח הדיון היום לצדדים, ולבאי הכוח כמו גם לקטין עצמו ניתנה ההזדמנות להתייחס. צר לי כי הדיווח המלא אודות חודשים ארוכים של טיפול קבוצתי לא הובא בפני במועד המתאים, על מנת שניתן יהיה לשקף לנער את מצבו, לגייסו לשינוי ומכל מקום בטרם התקיימו הטיעונים לעונש. עם זאת ולגופו של עניין מצאתי במסמך שהוגש אישור לטענותיו של הקטין לפיהן מתכונת הטיפול השתנתה והצטמצמה, זאת נוכח מגבלות התקופה בעת קורונה, על פגיעתן המובנית בהליך הטיפול בו. בסיום המסמך רשמו מנחי הקבוצה כי הגיעו למסקנה שהנער אינו מצליח להיתרם מהטיפול הקבוצתי, זאת בעקבות מפגש "לא פשוט וסוער עם קצינת המבחן" ו"בעיקר בזמנים הנוכחיים, כשהפגישות הן אחת לשבועיים, למשך כחצי שעה, בגפו". בהמשך לדברים אלה, ונוכח דבריו של הנער אשר הסביר באריכות בפני בית המשפט, מדוע מתעקש להגיע לטיפול בקבוצה זו .. ולא להחליפו בקבוצה אחרת ונוכח דבריו בפני היום המתארים פגישה סוערת מול קצינת המבחן, אשר הובילה לכאורה להשתלשלות המתוארת ולהפסקה פתאומית בהשתתפותו בקבוצה, אחזור ואפנה למנחי הקבוצה הטיפולית, על מנת שיובאו דברי הנער בפניהם וישקלו עמדתם פעם נוספת...(הושמט).

27. בהמשך לאמור ובשל שלל הנסיבות המקלות המפורטות לעיל, בחלוף כארבע שנים מאז בוצעה העבירה, נוכח העובדה כי מדובר בתיק ראשון ויחיד שנפתח כנגד הנאשם, ולאור המסלול הארוך, המתיש והמייגע שעבר עד כה, והדרך המתאגרת הניצבת בפניו, סבורה אנוכי כי הרשעה בדין לצד תקופת מבחן עם התחייבות הצופה פני עתיד, ישיגו את מטרות הענישה כולן, לרבות אינטרס הגמול וההרתעה. לצד כל אלה, מוצאת אני לנכון להוציא מסר מעודד ומחזק לנער ולהימנע מהטלת מאסר על תנאי, זאת בניגוד להמלצת שירות המבחן, ותוך שמירה על זכותה של התביעה לטעון לענישה מחמירה יותר, אם חלילה יפר הוראה מהוראות המטפלים, שתוטל עליו במסגרת צו המבחן.

על כן, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים ואיזנתי בין האינטרסים המוגנים, תוך מתן משקל ראוי לגיל הנאשם בעת ביצוע העבירות, המלצת שירות המבחן, חומרת העבירה וחלוף הזמן, החלטתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בתיק דנן עפ"י סעיף 24 (1) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א - 1971 וגוזרת את דינו כדלקמן:

1. הנאשם יועמד במבחן, בפיקוח קצין מבחן לנוער, למשך שנה מהיום. מובהר לנאשם כי במהלך תקופת המבחן עליו להמשיך בטיפול פרטני וקבוצתי על פי שיקול דעת קצין המבחן, ככל שיירש ממנו, והובהרה לו חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן.

הסברתי לנאשם את סמכותו של בימ"ש זה, לפי סעי' 20 לפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969, להטיל עליו עונש במקום צו המבחן, וזאת ככל שלא ימלא אחר הוראה מהוראות צו המבחן או יורשע בביצוע עבירה נוספת בתקופת המבחן, ועל פי שיקול דעתו של בית המשפט.

2. הנאשם התחייב בפניי כי אם יבצע עבירת מין במשך שנה מהיום, יישא בתשלום של 1000 ₪.

הודעה לנאשם זכותו לערער על גזר דין זה בתוך 45 ימים מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתנה היום, י"ד חשוון תשפ"א, 01 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.